

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

та реалізації оптимальних способів розв'язання будь-яких педагогічних задач, спираючись на передові педагогічні наробки, реалізуючи при цьому професійний музичний досвід.

В умовах сучасної музичної освіти, яка полягає в універсальності цілей та завдань виховання майбутніх вчителів музики, в інтенсивному та всебічному розвитку здібностей, для майбутнього вчителя музики великого значення набуває здатність і бажання постійного відновлення своїх знань, вміння їх вдосконалювати і самостійно здобувати відповідно до новітніх досягнень науки та мистецтва. Введення нових технологій активізації творчої діяльності студентів, що стимулюють їх до саморозвитку та самовдосконалення, оновлювання навчально-виховного процесу, забезпечують розвиток професійної мобільності майбутнього вчителя музики.

Отже, формування професійної мобільності вчителя музики – це не просто освітня стратегія, це є вимога часу та вираження світових освітніх тенденцій. Професійна мобільність спеціалістів є як умовою так і наслідком інтеграційних процесів які відбуваються у світі.

АКМЕОЛОГІЧНИЙ НАПРЯМ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ

Козир А. В.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Україна

Необхідною умовою сучасної акмеологічної освіти є високопрофесійно підготовлений фахівець, тобто особистість, що мислить професійно, творчо, компетентно. У зв'язку з цим особливого значення набуває такий елемент майстерності викладача мистецьких дисциплін, як постійний контакт із людьми (мистецтво творчої взаємодії), що потребує оптимальної професійно-психологічної підготовленості (психолого-педагогічні знання й уміння, розвинуті професійні якості та здібності), постійний потяг до самовдосконалення. Такий підхід дає поштовх для подальшого удосконалення фахової майстерності акмеологічного спрямування.

Методична система професійної підготовки майбутнього викладача мистецьких дисциплін припускає розширення акмеологічного підходу в рамках їх викладання. Цей підхід дозволяє створити оптимальні умови для формування професійної майстерності майбутніх фахівців, а саме: сприяє самореалізації особистості; професійному саморозвитку та самопізнанню; розвитку творчості; забезпечує продуктивність музично-педагогічної діяльності – адже він виходить за рамки традиційного викладання фахових дисциплін, що і складає основу для їх інтеграції.

Визначаючи акмеологію як науку про «закономірності розвитку людини, досягнення творчої діяльності у процесі самореалізації особистісного потенціалу», Н.Кузьміна виокремлює предметом акмеологічних досліджень цілеспрямовану особистість на етапі продуктивної зрілості, коли найбільш успішно проходять процеси самовиховання, самоосвіти, самовдосконалення [2, с. 104].

Специфіка акмеології, відносно інших наук про людину, полягає в тому, що вона досліджує весь життєвий та професійний шлях особистості. Акмеологія вивчає проблеми удосконалення, корекції професійної діяльності та виходить з того, що вершин професіоналізму та майстерності людина досягає сама, при чому, професійна діяльність особистості відіграє провідне місце в її долі.

Висвітлюючи питання про шляхи та закономірності самоспрямування особистості до вершин професійної досконалості, акмеологія розглядає рефлексію у якості головного механізму оволодіння особистістю професійною майстерністю. Такий аспект визначеної проблеми дозволяє розширити підходи до творчої самореалізації особистості у процесі продуктивної діяльності, сприяти цілісному, конструктивному оформленню знань про людину як носія власного досвіду та соціальних зв'язків. Доцільно враховувати, що процес самореалізації особистості багато в чому залежить від характеру його життєвих обставин, але, разом з тим значна частина його життєвих досягнень залежить від власних установок, ціннісних орієнтацій, сили волі, мотивації, здібностей тощо. Тому формування у студентів позитивного внутрішнього настрою, виховання у них потреби в самореалізації є суттєво важливим етапом навчання у ВНЗ.

Пріоритетними завданнями акмеологічного розвитку особистості, на думку А.Деркача, виступають: здійснення комплексного дослідження цілісності суб'єкта, у процесі розкриття особливостей його шляху до вершин Акме; визначення індивідуальних, особистісних та суб'єктно-діяльнісних характеристик у їх єдності та взаємозв'язку; виявлення закономірностей та технологій розвитку професіоналізму; визначення оптимальних умов для ефективного професійного зростання [1, с. 41].

З цієї позиції акмеологічні умови формування професійної майстерності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін передбачають широке використання наукових знань для вирішення завдань прогресивного особистісно-професійного розвитку студентів та формування корпоративних

відносин, досягнення творчого партнерства у процесі педагогічної взаємодії. У цьому процесі важливо забезпечити успішність професійної діяльності та розвиток її суб'єкта за рахунок актуалізації особистісного потенціалу, збереження та поповнення резервних можливостей суб'єкта діяльності у поєднанні з активізацією оточуючого середовища, спрямованого на комфортні умови мистецької діяльності [3, с. 211]. Акмеологічне спрямування діяльності викладача мистецьких дисциплін – це, перш за все, цілісний, безперервний процес вивчення та аналізу, розвитку, формування й корекції його фахового становлення як професіонала-майстра.

Акмеологічні умови становлення майбутнього викладача мистецьких дисциплін у процесі фахової підготовки базуються на установці самостійної орієнтації у художньо-педагогічній діяльності. В основу цього процесу покладено професійний інтерес і мотиваційну готовність особистості до музично-педагогічної діяльності. Професійний інтерес як одна з сторін спрямованості особистості є її активною життєвою позицією, яка особливо проявляється у творчій діяльності. Мотиваційна готовність до музично-педагогічної діяльності як активний стан особистості забезпечує її самореалізацію у майбутній продуктивній діяльності у співвідношенні до конкретних умов, особливостей музичної культури, психолого-педагогічного досвіду тощо.

Системотворчою ланкою у процесі ефективної підготовки фахівця є акмеологічна спрямованість, без якої неможливо результативно формувати професійну майстерність майбутнього викладача мистецьких дисциплін. Є підстави вважати, що цей процес повинен включати у себе такі поняття, як взаємозв'язок особистісно-психологічних та професійно-педагогічних якостей, загальних і фахових знань та вмінь, сплав яких допоможе сформувати професійну готовність майбутнього викладача мистецьких дисциплін до продуктивної діяльності.

Література

1. Деркач А. А. Акмеологические основы развития профессионализма / Анатолий Алексеевич Деркач. – М. : Изд-во Московского психолого-социального ин-та; Воронеж : НПО «МОДЭК», 2004. – 752 с.
2. Кузьмина Н. В. Акмеологическая теория повышения качества подготовки специалистов образования / Нина Васильевна Кузьмина. – М. : ИЦПКПС, 2001. – 144 с.
3. Федоришин В. І., Козир А. В. Вступ до акмеології мистецької освіти : навч.-метод. посібник / Козир А. В., Федоришин В. І. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2012. – 263 с.

ВТІЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ДОРОБКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ У ПРАКТИКУ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Кьон Н. Г., Ян Сяохан

Університет Ушинського, Україна-Китай

Виклики сучасності, породжені глобалізацією світового простору, стрімким збагаченням інформаційних джерел та комунікативно-технологічних можливостей породжують потребу в якісних змінах педагогічної науки й практики.

Значущість суттєвого вдосконалення музично-освітньої системи посилюється тим, що мистецькі заняття створюють унікальну можливість ефективного й всебічного впливу на становлення особистості, збагачення її духовного світу, розвиток природних завдатків, формування соціально-цінних властивостей. Натомість, як показують наукові спостереження, пізнавально-перетворювальні функції та виховні можливості музичного мистецтва реалізуються в сучасному суспільстві недостатньо ефективно.

Останні десятиріччя в українській музично-педагогічній науці активно досліджуються перспективи впровадження інноваційних ідей – гуманістичного, культурологічного, акмеологічного, синергетичного, технологічного, гедоністичного, компаративного, культурно-ментального підходів (Л. Василенко, А. Козир, Г. Падалка, Г. Ніколаї, О. Олексюк, О. Реброва, О. Рудницька та ін.).

Ефективність їх впровадження переконливо підтверджена в наукових дослідженнях, але у широкій практиці більшість з них використовується у обмеженому діапазоні. Головні причини такого стану, за нашим уявленням, криються у складних соціально-культурних процесах, що відбуваються в сучасному суспільстві, посиленні негативного впливу масової поп-культури, а також у відриві широкої освітянської практики від інноваційних надбань музично-педагогічної науки.

Таке становище пояснюється комплексом об'єктивних і суб'єктивних чинників. До перших відносимо недостатню популяризацію наукових досягнень, відсутність глибоких досліджень інноваційної компетентності майбутніх фахівців, недостатню увагу до застосування інноваційного менеджменту в межах навчального закладу та його структурних підрозділів, створення інноваційного клімату та питань виховання інноваційної культури педагогічно-студентського колективу вищого навчального закладу.